

FEMAĎÁČEK '95

4

pátek 22.9.

Debatní klub dětí

Cikánské princezny

Mladší děti se trošku potýkaly s abstraktními prvky (Oriáš), ale jinak přijaly představení velmi kladně. Líbila se jim hudba, atmosféra, zaujetí herců, добрta čarodějnice, i to, že si sestry mezi sebou pomáhaly a obětovaly se jedna pro druhou. Představení jim přineslo poučení o cikánech, poznaly, že se lidé nemají hádat; a radu: "Buďte rádi, že nejste chudí".

Starší děti vedly spor o tom, nakolik je zobrazené prostředí skutečně cikánské. Většinou měly pocit napětí, tajemna, čehosi divokého, ale často z něj byly vytrhovány - snad nepřehledností scény a jejími přestavbami spojenými s velkým hlukem či hudbou. Ne všem se líbily loutky. Tématem označily přísahu a to, jak je těžké ji dodržet, nebo osud, který lze změnit jen láskou.

Mrakavy

Mladší děti - ...aneb "Vrácená láska" čili "Smrt" - se potýkaly zejména s postavou Smrtky a s jejím jednáním. Srozumitelná jim byla loutka, ne však to, proč Smrtka zabíjela nevinné vojáky a Janka ne, proč někdy je Smrt hrána loutkou a někdy hercem. Nepochopily Andulčinu smrt. Líbila se jim loutka Andulky, ale ne loutky mužů, protože byli "polonazi". Celkově je ale příběh zaujal a nutil k povídání si o něm.

Starší děti - ...aneb "Láska proti válce", "Věrnost je dobrá, ale je k ní potřeba silné vůle", "Věrnost i za cenu života". Jejich pocity byly rozdílné, a to opět díky postavě Smrti. Některé by ji zcela zrušily, jiným zpřehledňovala děj. Bojovaly s její personifikací (stačilo by jim vědomí, že je) i se ztvárněním loutek. Velmi ocenily scénu, postavy babek, hudbu a zobrazený vztah mezi hlavními postavami. Ani tato skupina nepochopila Andulčinu smrt.

Kouzelná dvířka: *Mladší děti* - ...aneb "Nedělej nic zlého, protože se na to stejně přijde". Velmi se bavily a líbilo se jim, že se bavily i obě herečky. Nejvíce si pamatují Rumpála, babku a mizení kouzelníka pomocí papírků. Více by se jim líbilo, kdyby bylo vynecháno "povídání okolo" (čtení z knížek, úvod). Některé se chvílemi nudily (na začátku a v půli představení).

Starší děti - ...aneb "Vítězství poctivosti nad nezbedností", "Je lepší být hodný". Představení se jim zdálo velmi originální, nápadité (ocenily použití botiček, rukavic, čepic), zaujalo je ztvárnění postav (Rumpál, Emil), střídání rolí a přirozenost komunikace hereček s diváky. Nelíbila se jim úvodní pasáž s knížkami a přerušování děje čtením z nich.

O ČEM SE MLUVÍ

Seminář A - VI. Zajíc, B. Bošická, V. Beránek

Setkání páté: NEURČITOST a NEROZHODNUTOST

Mrakavy (z moravského dialektu - zamračeno, mraky před bouří) divadla Continuo Vodňany, jež chce být variací na moravskou lidovou baladu, označili mnozí za chladné představení. Přidávali se k nim také ti, kteří Mrakavy již viděli na letošní Loutkářské Chrudimi a přijali je. Seminář tedy hledal odpověď na otázku, proč tentokrát emocionální prožitek chyběl. Základním problémem je patrně stavba. Inscenace se rozpadá na jednotlivé situace, které se nespojují do dramatického oblouku. Jsou příliš neurčité, chybí jim přesnost, dotažení. Také písně, jež by měly situace dotvářet, jsou příliš obecné a jsou tak pro stavbu příběhu nepodstatné. Příběh se neustále přetrhává (nástupem na písničku, přestavbou), tak se ztrácí napětí. Z toho vyplývá řada nedorozumění, kdy je divák zmaten (např. scéna, kdy otec hořeje nad dcerou a divák má pocit, že umřela, ale patrně neumřela apod.). Přes všechny výhrady se seminář shodl na tom, že je nastartováno na dobré divadlo. Otazníkem je věková adresa.

Kouzelná dvířka souboru Jonáš ze Svitav je hraním si s dětmi na některé situace z knížky. Něco přitom zůstává na dočtení. Mísí se zde hrané a vyprávěné divadlo, tj. obě představitelky chvílemi jednájí za postavu, chvíli jsou vyprávěči. Toto vstupování a vystupování musí však být vždy určité a vždy rozhodnuté. Nemohou tedy zůstat v postavě a zároveň jako vyprávěč komunikovat s dětmi. Jako problém byla také označena skutečnost, že když dívky vyprávěly z knížky používaly spisovnou češtinu, když vystupovaly za sebe uchylávaly se k obecné češtině.

- zprostředkovala Lenka Láziňovská -

Seminář B: M. Schejbal, MUDr. V. Morava, A. Urbanová

Setkání páté - SEBEOBĚTOVÁNÍ a KOUZELNÍK V AKCI

Mrakavy: Pokud se dnes opět vrací motiv sebeobětování, není to asi nahodilé. Magický význam dřeva (prchavější) a železa (trvalejší). Zaujaly prostředky, rozvrh, řád. Od poloviny je však cítit zpomalení rytmu, nestupňuje se napětí. Mimořádným přínosem je použití hudby včetně fantastického basového prkná. Problém několika Smrtí - nevypočitatelná, nenasytná (maňas) a rozhodující velitelka, občas rozmarná a občas spravedlivá (kostým +

strana 3

Můžete být u toho.

Nabízíme možnost houbaření, perfektní žampióny-pečárka ovčí a bedly - vysoké a červenající, spojenou se shlédnutím jedinečného úkazu nádherné přírody v místě, kde "Cidlina trátí své jméno" a pokojně se snoubí s řekou Labe. Sraz denně před OÚ v 7⁰⁰ - 7¹⁰ h. Vyrážíme směrem k Hradišti, při nejkrajnějším domě zahnout doleva a po asfaltové cestičce dojít až k silnici. Přehoupnout se přes silnici a přes most přejít na levou břeh Cidliny a podél jí vyšlapanou cestičkou pokračovat až do místa již výše-ličeného.

Upozornění pro seminaristy!

Uvědomte si, že nejste pouze pozorovatelé. Být seminaristou nese se sebou různé výhody, slevy ale i řád který se musí dodržovat. Jedná se zejména o závěr FEMADu, kdy většina z vás spěchá domů a jako by vás honil tatar - nebo Přemyslovci - opouštíte Libici nad Cidlinou a FEMAD. Proto vás seminaristy nyní prosíme a žádáme o statečné setrvání a vytrvání až do samého závěru FEMADu, což bude v neděli 24. 9. 1995 až po představení "... šejkspír..."! a ne po nebo před závěrečným resumováním!!!

za pochopení děkuji organizátoři a redakce

Informace pro nové účastníky

Nestihli jste-li 1. víkend FEMADu, můžete toho litovat. Nicméně je tady váš FEMADÁČEK a jeho první tři čísla, které v duchu svého poslání v kostce informují o všem co se tady dělo a odehrálo. Obsahují mimo jiné i první tři díly čtyřdílné přílohy KAPLANKA, vydané u příležitosti milénia vyvraždění Slavíkovců. Najdete v nich hezké grafiky pana MUDr. Václava MORAVY. Zakoupit, případně doobjednat, si je můžete u paní Magdy MIKEŠOVÉ v knižním stánku ARTAMY, žádejte je u našeho kolportéra Vojty ČEJKY, nebo přímo v redakci.

POZOR - POZOR - POZOR

Neutrácejte přes míru, aby vám zbyly peníze a mohli si zakoupit sebrané grafiky pana MUDr. Václava MORAVY, samozřejmě s tematikou FEMAD '95. Stojí to za to! FAKT!!! K dostání budou před posledním představením, po závěrečném resumování!!! Uvidíte, vyplatí se setrvat až do samého závěru!!!

FEMAĎÁČEK ZVE

K barovému pultu divadelního klubu "*U tří děvčátek*" (Helenky, Lidušky, Milušky) nejen na kávu, džusy, coca-colu, fantu a čerstvý jablečný mošt, ale i na Měňák a další nápoje a sladkosti.

Kuchyňská posádka - Hanka, Věrka, Honza a Lád'a - pod velením Franty vám dnes nabízejí: GULÁŠovou polévku

a zítra: ZELŇAČKU, BRAMBORAČKU a možná PÓRKOVOU polévku

Dobrou chuť! Na zdraví! A přijďte pobejt!

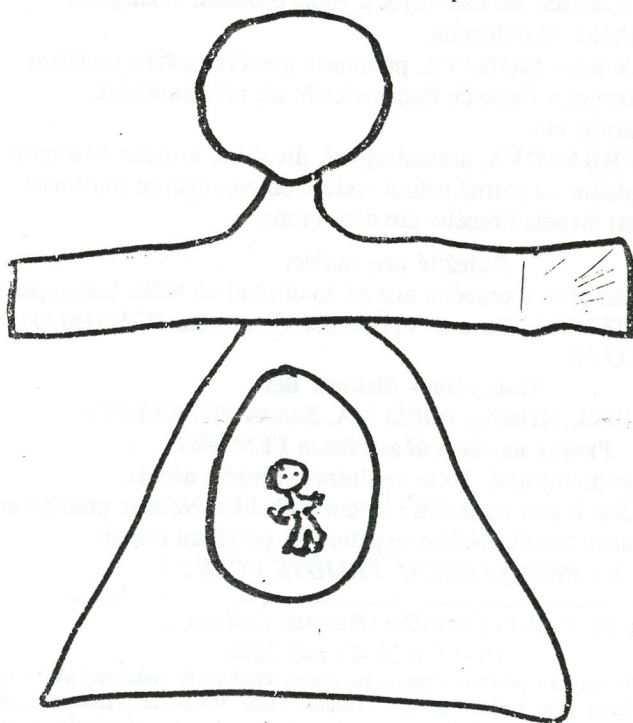
Všechny základní a zásadní informace najdete v buletinu 23. (v Libici nad Cidlinou 9.) ročníku FEMADu.

+ klobouk). Symbol jablek - už nejen láska, ale i život. Smysl inscenace -
 - jestli je někdo schopen vzdát se úplně všeho, může být odměněn. Ve formě to však děti nemohou všechno pochopit, ale někde se to ukládá. Což děti potvrdily - hovořily pouze o smrti a vojně, až v druhé řadě o lásce. Nevzpomněly si na název, zmizel jim motiv sedláka Prouzy i Andulčina otce. Smutná pohádka, kterou víc přijali kluci než děvčata. Jedním z nejsilnějších dojmů byly komické postavy dvou bab. Soubor potvrdil, že inscenace byla původně pro dospělé, pro děti až tak od 12 let...

Kouzelná dvířka: Rozhovor. Fantastické nápady. Zmizela bariéra mezi herečkami a dětmi. Nic se nepředstíralo - v od počátku kamarádském vztahu bylo možné říci i "No to bychom nemohly hrát dál". Svým způsobem modelová hra - dobro a zlo. Děti - diváci však nejsou sentimentální - nevěří, že je možné polepsit se za dáreček; jejich vstupy směřovaly k řešení konkrétních situací. Pracovní skupina dětí to už nestihla - jen pár názvů (nejlepší je v titulku), zajímal je gin, pardon, džin v láhvi. A jeden z lektorů si (rád) zahýkal.

- zprostředkoval Karel Tomas -

Grafická imprese BARY (diskusní skupina dětí) - O devíti měsících

INFORMACE

Seminář A - dramaturg + pedagogové - ve vinárně v 1. patře KD

Lektoři: **Vladimír ZAJÍC**, dramaturg z profese - naposledy ve Východočeském loutkovém divadle DRÁK -, ale také autor, režisér, herec a vudčí osobnost někdejšího pražsko-černošického Anfasu.

Miroslav SLAVÍK, učitel dramatické výchovy a vedoucí dětského divadelního souboru Hudradlo Zlív, ale také někdejší student FFUK - katedra divadelní vědy a absolvent DAMU - katedra tvořivé dramatiky.

Berta VOŠICKÁ, učitelka MŠ z Ústí nad Labem, čilá diskutérka a asistentka VI. Zajíce při jeho seminářích na Jiráskových Hronovech, ale také divadelnice duší a tělem.

Seminář B - dramaturg + režisér + psychiatr - v obřadní síni obecního úřadu v 1. patře

Lektoři: **Milan SCHEJBAL**, umělecký šéf divadla ABC v Praze, dramaturg a režisér, ale také herec a vudčí osobnost někdejšího pražského Anebdívala.

MUDr. Václav MORAVA, přednosta psychiatrického oddělení nemocnice v Českých Budějovicích, ale také hudebník, výtvarník, etc.

Alena URBANOVÁ, dramaturgyně, divadelní kritička a teoretička, přední - a patrně jediná - odbornice věnující se soustavně oblasti divadla hraného pro děti, Praha.

Důležité pro rodiče:

O děti školního věku v průběhu dne až do uložení na lůžka budou pečovat: **Petra RYCHETSKÁ**, **Zuzana VITOUCHOVÁ**, **Iveta DŘÍZHALOVÁ**, **Ivona ČERMÁKOVÁ**

Moderátoři diskuse dětí:

Jakub SCHEJBAL, **Kristýna POESOVÁ**, **Zuzana PETRASOVÁ**

Prosbý ke všem účastníkům FEMADu

1. Nenoste nápoje do hlediště. To se ve slušném divadle nedělá.
2. Buďte kolegiální k těm na jevišti i k těm v hledišti. Nerušte představení pozdním příchodem do sálu. Nabízí se jediné ale perfektní řešení:

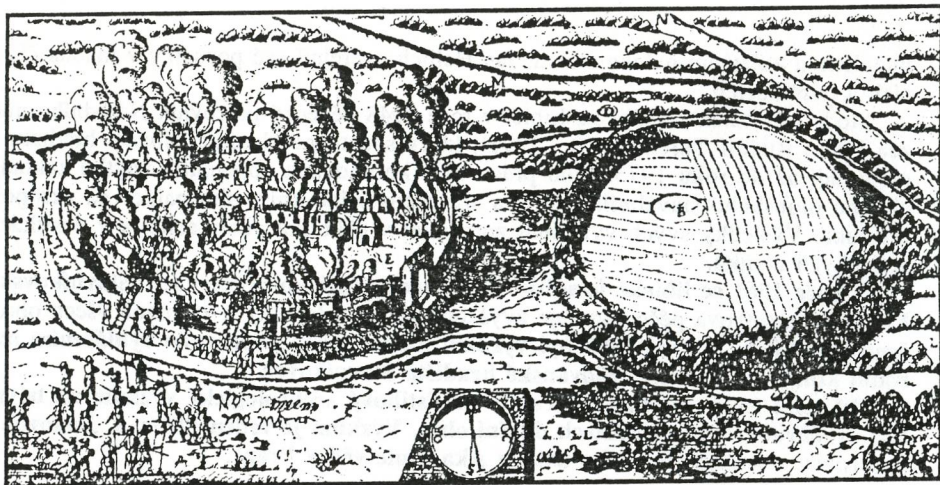
NA PŘEDSTAVENÍ PŘIJĎTE VČAS !!!

Zpravodaj 23. ročníku FEMAD v Libici nad Cidlinou

15.-17. a 22.-24 září 1995

Vydává nákladem 70 výtisků z pověření Přípravního výboru FEMAD 95 redakční rada ve složení: odpovědný redaktor Mgr. Ludvík Horváth, redaktori: PhDr. Vítězslava Šrámková, Lenka Lázniovská, Karel Tomas, Petra Rychecká, technická spolupráce Jaroslav Vondruška mladší, grafika a ilustrace: MUDr. Václav Morava

Cena : 2,- Kč

Rytina Karla Škréty ze spisu Matěje Beneše Boleuckého "Růže česká" o sv. Vojtěchovi z roku 1668 - výjev z dobývání Libice Švédy v době třicetileté války.

OD M. B. BOLEUCKÉHO K DNEŠKU

Historický a archeologický zájem

Vedle záznamů a zpráv ve starých kronikách, legendách a pověstech byl zájem i pozdějších historiků a badatelů o Libici nemalý. Připomeňme si alespoň několik z nich.

V druhé polovině 17. století to byl kněz Matěj Beneš Boleucký (o něm a jeho knize jsme se již zmínili v kapitole Středověká Libice). I když na dílo barokního historika nemůžeme pohlížet z roviny dnešního poznání, má přesto tento badatel své čestné místo v pátrání po libické historii. Druhým barokním badatelem byl známý selský písmák našeho kraje z josefinské doby - rychtář Jan Vavák z Milčic (1741 - 1816). V jeho pamětech je k roku 1875 obsáhlá stať "O Oškobrhu a Libici". Jan Vavák v Libici nějaký čas pracoval při vyměřování územního katastru. Historická místa ho zaujala, a tak ve svých pamětech zachycuje tehdejší stav vesnice a blízkého okolí. Jeho reálný pohled odhaluje důležitá fakta: "Na té pěkné hradové rovině na pěti místech je viděti, kterak tu někdy dosti prostorná a veliká zděná stavení bývala." Dále o hradisku píše, že odtud bylo odvezeno mnoho sáhů kamene na domky libických usedlíků. Kritizuje rovněž nezájem úřadů o památková místa. Z jeho pamětí je cítit první archeologický zájem, který svědčí o vysoké inteligenci autorově, již lze pozorovat i na mnoha jiných místech jeho pamětí.

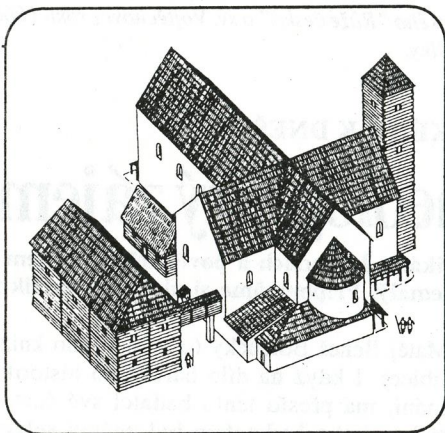
Počátky soustavného archeologického výzkumu jsou spojeny se jménem J.L. Píče (1847 - 1911), předního badatele své doby a úspěšného zřizovatele sbírek Národního muzea. Jeho spolupracovníkem a pokračovatelem byl známý poděbradský lékárník Jan Hellich (1850 - 1931). Oba prováděli svoje výzkumy na Libici a okolí koncem

minulého a začátkem našeho století. Jan Hellich uveřejnil své poznatky v mnoha článcích a publikacích.

Moderní výzkum zahájil na Libici v roce 1948 vědecký pracovník Národního muzea PhDr. Rudolf Turek (1910 - 1991), který soustavně zkoumal libické hradisko i předhradí až do roku 1973. Jeho práce byla korunována objevením zbytků základů chrámu otonského stavebního slohu a slavníkovského knížecího paláce na akropoli hradiska. Výsledky svých výzkumů zpracoval v několika publikacích a v desítkách vědeckých článků.

V roce 1961 se libické hradisko stalo archeologickou rezervací "Slavníkovská Libice". Památková péče zaručuje zvýšenou ochranu lokality a záchranu všech ohrožených památek. V roce 1989 byl význam tohoto místa zdůrazněn vyhlášením národní kulturní památky "Slovanské hradiště Slavníkovců".

Od roku 1974 probíhá záchranný předstihový archeologický výzkum na bývalém předhradí, tedy na místech dnešní obce. Výzkum je veden PhDr. J. Justovou - Princovou z Archeologického ústavu Akademie věd v Praze.

Rekonstrukce kostela a přilehlého slavníkovského paláce v Libici n/C v 2. polovině 10. století.

Pěkný výlet

Návštěvníci Libice n/C si mohou prohlédnout pamětní síň v přízemí radnice. Ulicí Ke hradišti dojdou k mozaikovému památníku, který je pod vlastním vnitřním hradiskem. Cesta je dovede k naznačeným základům chrámu a paláce. Odtud lze pohodlnou stezkou dojít k soutoku Labe s Cidlinou a dále podél Labe až do Poděbrad.

POUŽITÁ LITERATURA

PhDr. R. Turek, DrSc., PhDr. J. Justová: **Livbuz metropolis - tam kde řeka trátí své jméno**, MNV Libice n/C, 1981.

PhDr. Rostislav Nový, CSc., PhDr. Jiří Sláma, CSc.: **Slavníkovci ve středověkém písemnictví**, Vyšehrad Praha, 1987.

PhDr. Jarmila Hásková: **Slavníkovské mincování**, OB Libice n/C, 1980.

PhDr. R. Turek, DrSc.: **Libice - knížecí hradisko 10. věku**, Národní muzeum, Praha 1966.

Kosmova kronika česká, Svoboda Praha, 1972.

Zdeněk Fiala: **Přemyslovské Čechy**, Svoboda Praha, 1975.

Občasník **Kaplanka** byl vydán k miléníu vyvraždění Slavníkovců, ve spolupráci se Společností přátel starého Nymburka a Obecním úřadem v Libicích nad Cidlinou, jako příloha týdeníku **Nymbursko** 15. června 1995. Autor textů Milan Čejka. Redakčně zpracoval Jan Řehounek. Grafická úprava obálky Vladimír Kvíz.